

властта, единъ ръководителъ на изборна борба, който гаси свѣщитѣ на единъ изборъ, една плеада отъ дребни «политически свѣтила», които безчинствуватъ, лицемѣрятъ, продаватъ се, или съ прѣвѣрзаностъта на вѣрни кучета вършатъ разни нечисти услуги на своя господарь. Тѣзи фейлетони не сж обикновени публицистически работи, въ които отъ обективно обществено-политическо становище се обсъжда нашиятъ общественъ политически животъ; тѣ сж една добродушна, насмѣшлива сатира на нашитѣ политически нрави.

Памфлетътъ не обсъжда общественитѣ работи отъ становище на обективни, научни критериуми. Той внася чувството като особна стихия въ една областъ, която по сжщина се счита достояние на разума и обективната критика. Той се отличава отъ сатирата по това, че не създава общи типове, не бичува противорѣчията, несъобразноститѣ, прѣдставленията подъ фиктивнитѣ образи на художественото творчество, а избира за обектъ на своитѣ нападки, гаври и смѣшки реалнитѣ образи на историческитѣ дѣйци. Памфлетътъ е повече сатира, отколкото публицистика, защото картината на историческата дѣйствителность, която той рисува, е оживѣна отъ стихията на възмущението, гнѣва и духовитата насмѣшка. Благодарение на това, че той стои твърдѣ тѣсно съ всѣкидневния, съврѣмения животъ, той скоро остарява и става история. Щомъ лицата